

OBIERACZ (1) *sb m*

D pl obi(e)racz(o)m.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, kto dokonuje wyboru osób na urzędy; elector Cn:

*Wyrażenie: »obieracz urzędny«: Możelz zbawienia doścć/ żywiefzli pomiernie/ SłużyŹzli bez łákomŹtwá oyczyznie Źwey wiernie. I tám być Candidatem/ chodzić w biały Źzáćie/ Tám być y Prenfátorem nie žal/ Pánie bráćie. Nie žal Źię kłániáć Źtárszym/ y możnym Pátronom/ Obieráczom vrzędnym y Plebistribunom. *KlonWor* 14.*

Synonimy: elektor, wybieracz, wyborca.

DJ